In pragul sezonului competițional la hochei pe gheață

Din regiunile mai reci ale țării, de la Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Rădăuți, ne sosesc la redacție tot mai multe vești despre activitatea echipelor de hochei pe gheață. Temperatura scăzută din ultimele zile a dat un nou impuls pregătirilor pe care le fac hocheiștii în vederea viitoarelor competiții. In multe orașe au luat ființă echipe noi, iar cele constituite de mai multă vreme se străduiesc să-și împrospăteze cadrele. De altfel, această spectaculoasă disciplină sportivă a înregistrat în ultimii ani, în țara noastră, un remarcabil progres sub raport cantitativ. Numărul echipelor a crescut (iarna trecută au activat aproape 30 de formații), o serie de elemente tinere au promovat în lotul echipelor de categoria A, au fost înființate echipe în orașe în care această disciplină nu era popularizată (Reghin, Arad, Rădăuți). Paralel cu acest progres cantitativ, a crescut și nivelul tehnic al unor echipe (C.C.A., Avîntul Miercurea Ciuc, Flamura roșie Sighișoara, Progresul Gheorghieni).

Mai putem nota aici și îmbunătățirea aprovizionării cu materiale și echipamente sportive, calitatea mai bună a acestora, fapt ce constituie un stimulent pentru organizarea de echipe noi.

Paralel cu preocuparea pentru dezvoltarea pe bază de mase a hocheiului pe gheață, s-au depus unele eforturi și pe linia ridicării nivelului tehnic al acestei discipline sportive. Atît în iarna trecută, cît și acum, lotul nostru reprezentativ a luat parte la tabere de antrenamente comune peste hotare (în R.D.G. și R. Cehoslovacă), unde fruntașii acestui sport au avut multe de învățat din experiența prietenilor noștri. Sezonul în care pășim trebuie să marcheze un pas și mai important pe drumul continuei dezvoltări a hocheiului pe gheață în patria noastră. Trebuie să recunoaștem că pentru această disciplină nu s-a făcut pînă acum tot ce se putea face, și aceasta a avut drept consecință o rămînere în urmă față de alte discipline. Principala piedică în calea unei mai puternice afirmări a hocheiului pe gheață la noi este lipsa unui patinoar artificial, care să asigure o activitate mai îndelungată, permanentă și care să nu fie la discreția... situației atmosferice. Există unii activiști și antrenori care-și ascund lipsa de activitate sub pretextul inexistenței „condițiilor". Din comoditate, aceștia nu folosesc la maximum posibilitățile de lucru pe patinoarele existente, pe care se pot ridica elemente noi, valoroase. Cum au apărut în hocheiul nostru jucători ca Czaka, Ionescu, Naghi, Peter, Măzgăreanu, Fenke II, Tomor? Pe gheață artificială? Nu! Pe patinoare amenajate la Miercurea Ciuc, la Cluj sau la Orașul Stalin, ca urmare a muncii unor activiști sau antrenori entuziaști. Iată de ce socotim că în hocheiul pe gheață, la baza muncii de ridicare de noi cadre, de noi centre, nu stă problema patinoarului artificial, ci munca temeinică, în diferite regiuni ale țării, pe patinoare amenajate cu gheață naturală.

Există unele colective în care, în loc să se ducă o muncă temeinică de ridicare a elementelor tinere, se duce o politică nesănătoasă, de „goană" după elemente din alte colective, de cele mai multe ori jucători bătrîni, de la care hocheiul nostru nu mai așteaptă nimic. Este cazul echipelor Metalul Orașul Stalin și Voința București, în care figurează jucători de aproape de 40 ani.

In regiunea Stalin, în Regiunea Autonomă Maghiară, ca și în regiunea Cluj, hocheiul pe gheață se bucură de o mai largă popularitate, ca urmare a muncii organelor locale C.F.S. și comisiilor locale de specialitate. In altele, unde există condiții atmosferice la fel de favorabile (Suceava, Iași, Bacău), hocheiul pe gheață face pași... timizi sau e complet ignorat. Către aceste regiuni trebuie îndreptate eforturile, atît ale Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport cît și ale Comisiei Centrale de specialitate. Acțiunea de atragere a unor noi regiuni și centre trebuie sprijinită larg și de asociațiile sportive, dintre care numai unele (Avîntul, Metalul, Progresul) dovedesc o oarecare preocupare pentru hocheiul pe gheață. Slab se prezintă asociațiile Locomotiva, Dinamo, Fl. roșie etc.

In hocheiul nostru, așa cum arătam mai sus, au apărut o serie de tineri jucători valoroși. Elementele tinere nu s-au impus însă în această disciplină tot atît cît s-au impus, în ultimii ani, în alte discipline sportive. Și aceasta, în mare măsură din cauza faptului că nu avem un număr suficient de antrenori. Și, după ce că sînt puțini antrenori, n-au nici posibilitatea să lucreze, din cauza greșitei poziții a unor asociații sau colective, care nu angajează antrenori, considerînd hocheiul un sport „de sezon" pentru care nu merită să faci cheltuieli. Comisia Centrală de hochei pe gheață trebuie să se străduiască, pe de o parte să mărească numărul antrenorilor în această disciplină și apoi să ducă o intensă muncă de lămurire cu colectivele pentru ca acestea să încredințeze pregătirea echipelor lor de categoriile A și B numai tehnicienilor calificați. Lipsa de antrenori cu o pregătire teoretică ridicată, lipsa de material documentar modern, lipsa unui contact mai strîns cu străinătatea, sînt motive care fac ca — pe plan internațional — să avem încă o valoare scăzută. Aceasta, și din cauză că — cu excepția echipelor CCA și Avîntul — formațiile noastre nu folosesc experiența sovietică a antrenamentelor pe toată durata unui an, ci se rezumă la o tabără de pregătire de maximum o lună înainte de începerea competițiilor.

Cu mai multă atenție trebuie privită și problema arbitrilor. La ora actuală dispunem de un număr foarte redus de arbitri capabili de a conduce bine în campionatul categoriei A. Din păcate, nici aceștia nu prezintă garanția deplină a unor arbitraje bune, deoarece în însăși cunoașterea și interpretarea regulamentului de joc persistă, de mai multă vreme, semne de întrebare și divergențe. O mai profundă documentare, organizarea de cursuri de perfecționare, colocvii cu ocazia campionatelor, sînt necesare pentru remedierea acestei stări de lucruri. Problema organizării competițiilor de hochei trebuie să fie privită și ea cu mai multă atenție, pentru ca întrecerile de prim ordin ale hocheiștilor, campionatul republican, să constituie o încununare a activității unui sezon și o bună propagandă pentru această ramură sportivă de iarnă. Dacă, de exemplu, campionatul organizat acum 2 ani la București în Parcul Sportiv Dinamo a constituit o adevărată sărbătoare a hocheiștilor, o puternică afirmare a acestui sport, în schimb, felul cum a fost organizat în anul trecut campionatul de la Orașul Stalin (organizarea a fost atribuită colectivului Metalul Steagul roșu) a însemnat un adevărat deserviciu pentru acest sport.

Acționind cu energie și entuziasm pentru lichidarea lipsurilor arătate mai sus, precum și a altor deficiențe existente în hocheiul nostru pe gheață, organele de resort din CCFS, Comisia Centrală de hochei și patinaj, asociațiile și colectivele sportive, comisiile locale de specialitate, antrenorii și arbitrii vor contribui la continua propășire a acestei discipline sportive.

Activitatea la hochei pe gheață

Așa cum am mai anunțat, ultimele jocuri din cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie" nu s-au putut disputa la Miercurea Ciuc din cauza unui val de căldură care a stricat gheața. De ieri însă, din nou temperatura a scăzut și echipele aflate la Miercurea Ciuc în tabără de pregătire și-au reluat antrenamentele. In acest fel, ultima etapă a „Cupei 30 Decembrie" a fost reprogramată. Ultimele jocuri (Știința Cluj—Progresul Gheorghieni, Voința—Metalul și CCA—Avîntul Miercurea Ciuc) au fost programate pentru 5 ianuarie. Cu mult interes este așteptat jocul dintre CCA și Avîntul. In echipa bucureșteană joacă hocheiști de ridicată valoare (Dlugoș, Czaka, Peter, Flamaropol, Zografi etc.). Avîntul beneficiază de o echipă întărită, din care fac parte Incze II, Tacaci I, Csaszar, Török, Ferencz, Fodor și alții.

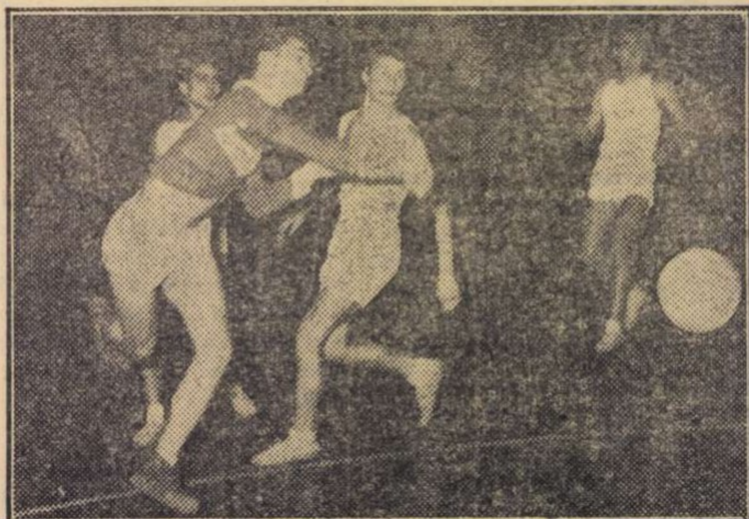
— Corespondentul voluntar Marin Dumitru ne trimite știri în legătură cu pregătirile echipei de categoria A Dinamo Tg. Mureș. O caracteristică: echipa este alcătuită în mare majoritate din elemente tinere, între 17—20 de ani. Iată lotul dinamoviștilor: Lako, Balogh, Soliom, Fülöp, Florea, Hollo, Szatmari, Pîrcan, Martonoș, Astaloș, David, Szöcs, Moldovan, Geczö, Bidermann.

— Mîine, la Orașul Stalin, se deschid cursurile de perfecționare a arbitrilor de hochei pe gheață.

Activitatea la handbal în sală

BUCUREȘTI. Deși cele patru meciuri programate ieri seară în Cupa de Iarnă la handbal de sală nu promiteau dispute prea echilibrate, totuși spre satisfacția numeroșilor spectatori, am asistat la partide deosebit de spectaculoase prin dîrzenia și prin voința cu care echipele au luptat din primul și pînă la ultimul minut.

Fiecare partidă a avut de fapt un punct de atracție. Meciul Locomotiva G. N. — Dinamo Obor s-a încheiat cu victoria ceferiștilor după ce dinamoviștii conduseseră majoritatea timpului. In meciul Știința I.C.F. — Recolta M.A.S. a surprins replica viguroasă dată mai mult în prima repriză de formația Recolta, unei echipe (Știința I.C.F.) superioare. Insă, punctul culminant al „galei" de ieri seară l-a constituit, fără îndoială, întîlnirea dintre echipele C.C.A. și Flacăra Ploești. Mai hotărîți ca niciodată, să lupte cu voință pentru victorie, ploeștenii au fost un adversar greu de întrecut. Ultimul joc, așteptat cu justificată nerăbdare, a... întrecut așteptările: Metalul 23 August a învins comod o „umbră" a echipei Dinamo 6.

Ieri la campionatul de handbal redus unul dintre cele mai spectaculoase meciuri a fost cel dintre Locomotiva Gara de Nord și Dinamo Obor.

In fotografie, un atac al echipei dinamoviste.

Și acum, iată rezultatele tehnice: Locomotiva G.N. — Dinamo Obor 17-15 (7-11); Știința I.C.F. — Recolta M.A.S. 22—16 (13—9); Flacăra Ploești — C.C.A. 17-18 (8-9). Au marcat: Șelaru (5), Pană (3), Stoenescu (3), Cernat (2), Ionescu (2), Ctona și Cetini (Flacăra); Meithert (4), Bulgaru (3), Căliman (3), Schuler (3), Lang (2), Thelman (2) și Nițescu (C.C.A.); Dinamo 6 — Metalul 23 August 11-26 (6-14).

Dacă din aceste rezultate lipsește scorul cu care s-a încheiat meciul amical dintre echipele feminine Știința I.F.C. — Fl. roșie Steagul Roșu aceasta nu se datorește unei omisiuni redacționale, ci faptului că echipa Știința I.C.F. a... omis să se prezinte la sală (cel puțin ca jucătoare, pentru că în tribune — ca spectatoare — am văzut aproape întreaga echipă). Acest lucru trebuie să dea de gîndit atît echipelor care se angajează să participe la jocuri amicale, cît și, mai ales, celor care se grăbesc să programeze astfel de meciuri.

TIMIȘOARA. — Intrecerile din cadrul Cupei de iarnă la handbal de sală nu se pot desfășura în condițiuni normale, din cauză că unele echipe (Flamura roșie Jimbolia, Avîntul Deta, Progresul Arad etc.) nu se prezintă cu regularitate la jocuri. Cu o săptămînă în urmă au fost înregistrate 5 forfait-uri iar acum, în cadrul etapei de duminică, trei din meciurile de categoria A nu s-au putut disputa din cauză că echipele amintite mai sus nu s-au prezentat.

Față de situația creată, comisia regională de handbal este datoare să analizeze comportarea acestor echipe —din păcate, echipe numeroase — care au dat dovadă de lipsă de seriozitate și care prin atitudinea lor, împiedică buna desfășurare a competiției.

In jocurile disputate duminică la Timișoara s-au înregistrat următoarele rezultate: Cat B.: Constructorul Timișoara — Șc. medie mixtă nr. II 9—0 (4—0); Flamura roșie U.T.T. II — Flamura roșie Industria Lînei 6—0 (3—0); Flamura roșie I. T. Lugoj — Știința Invățămînt Timișoara 3—1 (1—0); Flamura roșie Jimbolia — Locomotiva Timișoara 9—2 (5—2); Metalul Reșița — Voința Timișoara 3—2 (1—1).

Activitatea competițională internă

CICLISMUL IN ANUL 1955 (I)

Spre deosebire de alți ani, în 1955 activității competiționale i s-a asigurat o eficace continuitate datorită unui număr de întreceri de amploare. Dintre acestea, cele mai însemnate au fost: Cursa Scînteii, Cupa Munților, Cursa Victoriei, Circuitul R.P.R., Cupa 7 Noiembrie și Cupa comisiei centrale de ciclism. Ultima, prin regulamentul ei, a angrenat — în numeroase probe majoritatea alergătorilor de valoare.

Un aspect pozitiv a fost combativitatea manifestată în cele mai multe probe. Lucrul acesta arată că se merge spre o definitivă închidere a învechitei mentalități: cursele de așteptare. Și — fapt îmbucurător — la dinamismul concursurilor au adus un aport însemnat acțiunile curajoase ale cicliștilor tineri. Aceasta denotă că nefericitul complex de inferioritate ce copleșea, pînă nu de mult, majoritatea tinerilor care, deși înzestrați cu remarcabile calități fizice, nu îndrăzneau să lupte de la egal cu alergătorii consacrați, este în curs de dispariție.

Datorită combativității au fost obținute medii orar valoroase. Astfel în Cursa Victoriei, 825 km. au fost parcurși cu o medie orară generală de 37,330 km. (cea mai mare medie orară din cele 10 ediții ale cursei), după ce în unele etape de plat se alergase cu 30-40 km./h. trebuie să subliniem că numeroși tineri — unii dintre ei în vîrstă de 17-18 ani (C. Slobozeanu, de pildă) — au obținut norma de categoria I, pe 150 km.

In cuprinsul țării, probe ca: Circuitul regiunii Stalin, Circuitul Bihorului. Cursa de fond a regiunii Timișoara, Circuitul Mediaș și alte întreceri pe etape, au constituit o prețioasă popularizare a ciclismului în diferite regiuni.

Din păcate, însă, una dintre cele mai importante curse regionale, Circuitul regiunii Cluj, nu s-a disputat în 1955.

La Ploești, a II-a ediție a Cupei Petrolului și Cupa U.C.E.C.O.M., alergări pe etape, au însemnat realizări meritorii.

Dacă la Iași, Tr. Severin, Brăila, Craiova, Oradea, Constanța, și în alte cîteva centre cicliste, o serie de alergări au marcat o anumită activitate, în schimb în alte localități ciclismul s-a manifestat cu totul nesatisfăcător. Astfel, la Tg. Mureș (doar două probe în tot anul), Sibiu (una singură), Reșița (două), Galați, Bîrlad, Bacău ș. a. ciclismul a fost, în genere, aproape inexistent.

In aceste centre, și nu numai în acestea, sportul pedalei a fost întîmpinat cu o indiferență generală, atît din partea conducerii colectivelor sportive cît și a comisiilor locale, a căror muncă a lăsat foarte mult de dorit. La Bacău, de pildă, nici nu a existat vreo comisie de ciclism (orășenească, regională).

In vederea dezvoltării întrecerilor cu caracter popular, comisia centrală de ciclism a organizat în 1955 un concurs republican pentru biciclete de oraș. Concursul, însă, nu și-a atins decît în mică măsură scopul, din cauza slabei preocupări a secțiilor de ciclism, a unor comisii locale de specialitate și, în bună parte, a comitetelor C.F.S. Au fost centre în care s-a manifestat o îngrijorătoare superficialitate în ceea ce privește organizarea acestei însemnate competiții. De pildă, la Focșani, nu a fost organizată nici o probă cu caracter popular, iar la Sibiu, comitetul C.F.S. nu s-a interesat de loc de modul în care comisia de ciclism și-a dus „munca".

Chiar și în Capitală, probele populare nu s-au bucurat de atenția cuvenită. De obicei au fost prezenți 5—6 participanți, uneori 4 sau 3.

Un alt aspect, care se cere temeinic analizat, este următorul: Deși numărul bicicletelor existente în Capitală, la asociații și colective, se cifrează la cîteva sute, totuși lotul celor care au concurat a fost uneori foarte redus: de exemplu doar 40 de concurenți la startul Cupei 7 Noiembrie. In legătură cu acest concurs, este de semnalat atitudinea asociațiilor Constructorul, Știința, Recolta și altele care au absentat, cu toate că proba avea un rol bine definit: prelungirea activității competiționale.

Problema dezvoltării ciclismului feminin nu a constituit decît pe alocuri o preocupare mai susținută. In afară de Dinamo București (care posedă cea mai puternică formație feminină), Progresul și, în parte, Metalul, Locomotiva, Voința și Flamura roșie, celelalte asociații au privit cu multă indiferență această problemă.

Din cuprinsul țării, notăm o serie de alergătoare din: Orașul Stalin (Herta Schuster, campioană de fond a R.P.R., Ottilia Konnerth, ambele de la Fl. roșie), Timișoara (Viola Cotrău, Valeria Ilievici), Oradea (Lucia Huțui), Tr. Severin (Ecaterina Brînaru), Giurgiu (Teodorca Stoianoff) și alte cîteva alergătoare cu calități promițătoare, din diferite alte centre.

In rest, puține sînt centrele din țară care se pot mîndri că au ridicat noi cadre feminine.

Nici chiar în Capitală numărul alergătoarelor nu a fost satisfăcător: doar 3 sau 4 concurente la startul unei probe, uneori nici atît.

Cele cîteva cifre și date de mai sus ilustrează o situație care se cere radical îmbunătățită în vederea sezonului 1956.

EMIL IENCEC

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

De curînd, ziarul nostru a criticat atitudinea necorespunzătoare a consiliului central al asociației Dinamo față de secția de pentatlon modern, secție care în ultimul timp nu a primit nici un fel de sprijin din partea consiliului central. In răspunsul pe care l-am primit de la asociație ni se spune: „Este adevărat că secția de pentatlon modern nu a primit sprijinul necesar desfășurării unei activități corespunzătoare. Ea n-a fost prevăzută din timp în planul de dezvoltare pe anul 1955 și, ca atare, a avut multe greutăți materiale.. Pe de altă parte, secția n-a fost încadrată cu un tehnician priceput, care să asigure o îndrumare tehnică corespunzătoare și să folosească posibilitățile existente în cadrul asociației noastre. In general, activitatea s-a desfășurat în jurul unor elemente consacrate, neglijîndu-se lărgirea bazei de mase. In urma acestei analize s-au luat unele măsuri: secția de pentatlon modern a fost inclusă în planul de dezvoltare pe anul 1956 și s-a prevăzut crearea a încă unei secții pe lîngă un consiliu regional din țară. S-au făcut intervențiile necesare pentru repartizarea și înzestrarea acestor secții cu 10 cai. Secțiile vor fi încadrate cu tehnicieni pricepuți, care să se ocupe intens de pregătirea sportivilor avansați și de recrutarea de noi elemente în această ramură de sport".

★

Sub titlul „La Alba-Iulia în prag de iarnă", ziarul nostru a criticat recent atitudinea unor organe locale, care dau diverse destinații singurei săli de gimnastică din oraș. Răspunzînd criticii aduse de ziar, organizația comercială locală, în loc să recunoască justețea celor semnalate de corespondentul voluntar al ziarului, consideră critica drept o... calomnie la adresa organelor respective. Or, lucrurile sînt clare: sala de gimnastică a fost transformată în depozit, iar organizația comercială locală, în loc să arate măsurile concrete pe care le va lua pentru lichidarea acestei stări de lucruri, încearcă să demonstreze că această sală n-ar fi fost creată pentru sport și de aici dreptul O.C.L.-ului de a-i da altă întrebuințare.